

Schneider Jankó ismét a Bóbita Bábszínházban rendez, ezúttal saját – feleségével közösen írt – szövegkönyvből született egy darab, mely Robin Hood történetét dolgozza fel. Teszi mindezt rengeteg abszurd, angol humorral, sztereotípiák beidézésével, sok zenével és játékos dalszövegekkel. A rendezővel beszélgettünk a bemutató előtt. (Fotók: Bóbita Bábszínház)

- Milyen jellegű darabra számíthatunk, kiknek ajánlod a Robin Hoodot?

- Ez egy angol humorban bővelkedő, pergő abszurd bábjáték lesz. Minden korosztályt várunk rá, 5+-tól egészen 105+-ig, akit érdekel Robin Hood története. Technikáját tekintve vegyes, hiszen lesz benne kesztyűsbábozás, illetve olyan jelenet is van benne, ahol maguk a színészek változnak kesztyűsbábbá, ennek a teljes örületével.

- Feleségeddel, Nagy Viktória Évával közösen írtátok a darabot. Mi készítetett rá titeket, hogy feldogozzátok Robin Hood történetét?

- Ez már legalább egy öt éves terv, magamnak. A kiindulás az volt, hogy egy egyszemélyes előadást szerettem volna csinálni Robin Hood történetéből, szerzek egy háromkerekű motort, aminek a hátuljára kiválóan fel lehet szerelni egy paravánt, és ezzel járom az országot-világot. Aztán erről valamiért letettem, és amikor **Sramó Gábor** a Bóbitás évad összeállításakor felhívott, hogy mit szeretnék hozni hozzájuk, akkor nagyon sokáig gondolkodtam rajta. Egyszer

csak feleségem felvetette: „miért nem adod oda nekik a Robin Hoodot?” És akkor belém csapott a felismerés, hogy itt nagyon jó helye lesz a darabnak. Három plusz egy ember játszik az előadásban. A Bóbita részéről

Balog

Zita Mária

és

Czéh Dániel

játszik, illetve

Eklics Dániel

a darab díszleteinek mozgatásában és a kellékekben segít, vendégként pedig a Pécsett egyre ismertebb

Keresztény Tamás

erősíti az előadást, személyesen Robin Hoodként. Sokat kérek tőlük, nagyon sok feladatuk van, de már az elejétől sikerült jól ráharapniuk, a próbák élményszámba mentek.

- Anélkül, hogy lelőnének a poént, áruld el, mennyire fogja követni a darab a klasszikus Robin Hood sztorit?

- Nagyon sok feldolgozást, magyar és angol regényt elolvastam, megnéztem legalább tíz-tizenkét filmet, sőt, még lapozós pop-up könyveket és képregényeket is végiglapoztam, és arra jöttem rá, hogy nincs igazán kőbe vésett, klasszikus Robin Hood történet. Egy-két momentum megjelenik mindegyikben, de az összekötések szabadok, a mai napig inkább legendaként kezelik a sztorit. A motívumokat természetesen én is meg kívántam tartani, ami vegyes az a mesélés és annak technikája. A már említett kesztyűsbábos rész például a Vitéz László-hagyományt ápolja – de csak nagyon-nagyon nyomokban tartalmazza – ugyanis megjelenik benne a rá jellemző hármasság: Vitéz László háromszor győzi le az ördögöt vagy a halált és itt is három ellenfél van: Guy of Gisborne lovag, Nottingham bírójának és János herceg, akikkel Robin Hoodnak el kell bánnia. A történet végén, a Szentföldön kereszties hadjáratban részt vevő Oroszlánszívű Richárd is visszatér, és elsimítja a dolgot, amikor a dolgok már végleg elfajulnak a nottinghami főnemesek és Robin Hood és a bujdosók közt.

- Az egész egy kerettörténetbe van ágyazva.

- Igen, de előtte van egy elő-akció, mint a James Bond-filmekben, ez egy abszurd jelenet, amelyben mostani turisták jelennek meg a színen. Ezután elmeséljük, tisztázzuk az eddig történeteket, képbe helyezzük a nézőket.

- A Robin Hoodban, a többi rendezésedhez hasonlóan, fontos a zene.

- Óriási dolog, hogy mindhárom színész zenél. A zeneszerzésre most is Babarci Bulcsút kértem fel, aki a Torzonborz 1-2-nek is írta a zenéjét, vele már nagyon jól értjük egymást. Nemcsak azt teljesíti, amit kérek tőle, hanem rengeteg ötlettel áll elő, amivel nagyon jó magasságokba viszi az egészet. Van olyan dal, ami teljes egészében, zeneileg és szövegileg egyaránt hozzá fűződik. A zenei humor nagy része is neki köszönhető.

- Az elején említetted, hogy egyszemélyes darabnak tervezted. Ez a változat mennyire más ahhoz képest?

- Teljesen. Csak egy-két jelenettöredék volt a fejemben, nem egy kész darab. A Robin Hood az utolsó betűig ide készült. Pár hónapot elbíbelődtem az írással. Sőt, az olvasópróba napján nyomtattattam ki a véglegest, mert a vége nem tetszett. Az utolsó jelenetet, úgy ahogy van, kidobtam és írtunk egy újat.

- A színészek mennyire segítettek az írásban?

- Természetesen nagyon sok minden jött be a próbák közben. Olyan rendező vagyok, aki nyitottan áll ahhoz, ha felmerül egy használható ötlet. Azt is meghallgatom, amit utána nem rakunk bele, sőt, arra is volt példa, hogy hirtelen valami eszünkbe jutott és utána teljesen máshova raktuk be. A színészek nagyon jó mikrojátékokkal színesítik az előadást, például egy nevetés egy karakter ismertetőjegyévé válhat. Ezeket szeretem benne hagyni, és amit lehet, felnagyítani.

- Hogyan gondolkodtatok a humorról?

- Nagyon kreatív humorral álltunk neki mindannyian: a zeneszerző, a tervező, és mi is, mint írók, az volt itt a szándék, hogy a humorbombák minél sűrűbben csapódjanak a játék folyamán. Az egész egy furcsa elegyet képez, mert úgy nyúltunk hozzá, hogy tiszteletben tartjuk a történetet és a kort is megjelenítjük, például van benne historizáló ének és az egyik dalon belül egy létező angol tánc, ugyanakkor humorkezelésében nagyon angol a darab, és erre rájátszottunk, különböző sztereotípiákat is beleraktunk, például nem maradt ki az ötóra tea sem.

- Kérlek, mesélj a díszletről!

- A tervező nem Grosschmid Erik volt, aki a Torzonborzokat készítette, hanem **Boráros Szilárd**, akivel elkezdtem az egyszemélyesemet. Annak idején sokat terveztünk, jegyzeteltünk, rajzolt néhány tervet is. Amikor mondtam neki, hogy nem vészett el a Robin Hood, óriási örömmel és kreativitással vetette bele magát a munkába. A kesztyűsbáb-jeleneteket nem egy fenti paravánjátékkal adjuk elő, hanem a színész az arca előtt játszik egy olyan függöny mögül, amin ő átlát, viszont a néző nem. Ez könnyítés és nehezítés egyaránt, mert így a színészek sokkal nehezebben férnek el a térben egymás karjától, de kitaláltunk rá megoldást. Ez a paraván a díszleten belül ki-be tolható, a díszlet pedig függönyökkel és oldalkulissza-betolásokkal változtatható, mint egy barokk színházban: így meg tudjuk jeleníteni a nottinghami várat és a sherwoodi erdőt egyaránt. Az egészet be tudjuk zárni és ki tudjuk nyitni piros színházi függönnyel, ami a jelenetváltásokat segíti. A díszlet tetején még egy Robin Hood logó látható, Douglas Fairbanks, a figura egyik klasszikus hollywoodi megformálójának a képével.

- **Az elmondottak alapján ez nem csak mozgatható, hanem könnyen szállítható és máshol felállítható előadás is lesz. Gondolkodsz tájelőadásokban?**

- Igen, pillanatok alatt szétszedhető, és szerintem igazi fesztiváldarab lesz. Akár még az

angoloknak is elő lehetne adni, bemutatni, hogy mi így gondolkodunk Robin Hoodról.

- **Mostanában fejeztél be egy másik rendezést.**

- *A Léghajó a Bodza utcában* című darabnak pár hete volt a premierje Zalaegerszegen. Pont a napokban hívtak fel onnét, hogy nagyon szeretik a bábosok és a gyerekek is.

- **Említetted, hogy 5 éves kortól felfelé mindenkinek ajánlod a darabot.**

- És a felnőtt közönséget is bátran be lehetne hozni rá, számukra akár külön szervezve egy-egy előadást. Természetesen a gyerekeket nem kizárva. Kor szerint inkább az iskolások fogják megérteni a darabot, lévén, ők már ismerhetik a történetet könyvekből.

- **Dolgozol most valamin?**

- Egy mesét keresek, amit Egerben a jövő évadban adunk elő. Ezen kívül **Varga Péterrel**, a Bóbita Hottóra elköltözött volt színészevel nyáron két mesét viszünk színre,

A macskacicot

és

A sündisznót

, az egyik a férfi, a másik a női oldal átváltozásáról szól. Néhány terv már elkészült, amelyek nagyon inspirálóak. A darabot Boráros Szilárd felesége

Boráros Milada

tervezi. Az alapötlet, az egésznek a koncepciója, vázlata már megvan, már „csak” meg kell írni.

{jcomments off}